

Regiunea
Hunedoara-Deva

ALBINA

Revista săptăminală
a așezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 322

8 pagini — 15 bani

Miercuri 24 februarie 1954

Citiți în acest număr:

HOTĂRÎREA

Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, cu privire la extinderea și îmbunătățirea cultivării de cartofi, legume și zarzavaturi pe loturi individuale de către muncitori și funcționari în orașe și centre industriale.

Folosirea metodelor înaintate, chezașie a unor recolte bogate

Mulți țărani muncitori, scriind ziarelor, au arătat cum au dobândit ei recolte imbelșugate. Așa, de pildă, țăranul muncitor Nicolae Grigore din comuna Șocariciu, raionul Fetești, scrie cum a obținut el, prin respectarea regulilor agrotehnice și aplicarea învățămintelor științei, 2.520 kg. grâu la hectar. Dar nu numai la grâu s-au obținut sporuri însemnate. Recolte mari au scos de pe pământurile lor mulți țărani muncitori și la porumb, sfeclă de zahăr, bumbac, cartofi, legume și zarzavaturi.

În gospodăriile de stat, gospodăriile colective și întovărășirile agricole sporul a fost și mai mare. Nu puține sînt gospodăriile colective și întovărășirile agricole a căror producție la hectar, bunăoară la grâu, s-a ridicat la peste 3.000 kg. la hectar, la porumb producția a trecut în unele locuri de 4.000 kg. la hectar. Gospodăria colectivă „Tudor Vladimirescu” din comuna Virtop, raionul Corabia, a obținut 3.800 kg. orz la hectar.

Bogata experiență a agriculturii sovietice a dovedit însă că însăși cifrele acestea destul de ridicate pot fi întrecute de 2-3 ori. Neîntrecuții maieștri ai recoltelor bogate din Uniunea Sovietică au ajuns să atingă, bunăoară, la porumb, recolte de peste 10.000 kg. Vestitul cultivator de porumb Mark Ozernii a obținut chiar peste 22.000 kg. porumb la hectar. Recolte neasemuit de mari s-au dobândit la sfecla de zahăr, cartofi, precum și la alte culturi. De ce? Pentru că în țara sovietică știința agrotehnică studiază și dă la iveală noi metode agrotehnice de cultivare a plantelor.

Cu cîțiva ani în urmă abia se cunoștea în țara noastră metoda semănatului în rinduri încrucișate și dese, a semănatului în benzi, la păioase. Acum aceste metode sovietice de însămînțat sînt tot mai mult folosite în sectorul socialist al agriculturii noastre.

Tot știința agrotehnică sovietică a dat la iveală o nouă metodă în cultivarea culturilor prășitoare. Este vorba de metoda semănatului porumbului, cartofilor, floarei soarelui, etc., în cuiburi dispuse în pătrat. Metoda aceasta a fost aplicată în anul ce a trecut și în țara noastră. În comunicatul cu privire la rezultatele planului de stat pe 1953 se arată că la gospodăria colectivă „Viața Nouă” din raionul Criș, regiunea Arad, prin aplicarea acestei metode s-a reușit să se scoată 4.000 kg. porumb la hectar. La gospodăria colectivă Chizătău din regiunea Timișoara s-a obținut la porumb o producție medie la hectar de 5.000 kg. boabe.

Aplicarea acestei metode înlesnește o mai bună îngrijire a culturilor prășitoare, prășitul făcîndu-se cu mijloace mecanice în lung și în lat, cu o mare economie de muncă.

Știința agrotehnică sovietică a

venit în ajutorul agriculturii și în privința cultivării zarzavaturilor și legumelor, prin elaborarea metodei înaintate a semănatului răsadurilor în ghivece nutritive. Prin întovărășirea ghivecelor nutritive se dă puțință răsadului ca de la început să aibă substanțe hrănitoare în cantități îndestulătoare. Răsadul crește încă de la început viguros și sănătos, rezistent la atacul bolilor și dăunătorilor. Materialele necesare confecționării ghivecelor fiind la îndemina oricărui gospodar, ele pot fi folosite de fiecare țăran muncitor. Avantajele cultivării zarzavaturilor și legumelor — folosind ghivecele nutritive — sînt din cele mai mari. Prin acest procedeu înaintat se obține o producție mai timpurie cu 2-3 săptămîni, sporul producției la hectar fiind mare. La gospodăria agricolă de stat Rominești din regiunea Craiova s-a obținut prin aplicarea acestei metode o recoltă de 35.000 kg. roșii, la hectar, cu 15.000 kg. mai mult decît prin cultivarea roșiilor după metoda obișnuită.

Cercetările agrotehnice au dat la iveală metode înaintate în cultivarea sfeclei de zahăr, bumbacului, cartofilor și altor plante. Știința sovietică — cea mai înaintată știință din lume — ne pune la îndemînă în cultivarea cartofilor minunata metodă a plantării de vară a cartofilor. Cu ajutorul acestei metode se pot obține rezultate bune la cultura cartofilor în regiunile unde cartofii deobicei degenerază. Experiența din anul 1953 a gospodăriilor colective în cultivarea cartofilor prin plantarea de vară arată că se pot obține producții atîngînd 15.000-20.000 kg. cartofi la hectar.

De bună seamă că aplicarea acestor metode trebuie însoțită de respectarea cu strictețe a tuturor celorlalte reguli prevăzute în agrominim.

Cărțile agrotehnice sînt un neprețuit ajutor al agriculturii. Ele trebuie să fie nelipsite din casa fiecărui țăran muncitor. Din aceste cărți învățăm ce avantaje mari avem folosind cuceririle înaintate ale științei agrotehnice. Acum, în perioada scurtă care a rămas pînă la începerea muncilor agricole de primăvară, este bine de asemenea să urmărim cu regularitate cursurile agrotehnice care au loc mai în fiecare sat. Din lecțiile și conferințele ținute în cadrul căminelor culturale putem afla multe cunoștințe înaintate despre felul în care să ne cultivăm pămîntul spre a avea foloase cît mai mari.

Hotărîrea plenarei lărgite din 19-20 august 1953 a C.C. al P.M.R. subliniază ca o sarcină de cea mai mare însemnătate sporirea producției în toate ramurile agriculturii. Îndeplinind această sarcină oamenii muncii din agricultură vor obține cîștiguri frumoase și vor aduce o însemnată contribuție la îmbunătățirea necontenită a traiului în țara noastră.

Cum am reușit să scot 2.400 kg. grâu la hectar

Culegerea unei recolte bogate aduce o mare bucurie țăranului muncitor. Izbutind aceasta, el e răsplătit pentru toată munca depusă pe timp de un an de zile.

O astfel de bucurie am avut-o și eu anul trecut. Numai la grâu, de exemplu, am reușit să scot peste 2.400 kg. la hectar. Rezultatul acesta l-am uimit pe mulți țărani muncitori din comună și din satele învecinate, fiindcă în medie, pe la noi s-au dobîndit 1.800 kg. grâu la hectar. Unii din ei s-au interesat îndeaproape să aște cum am putut eu să obțin o producție atît de mare de grâu la hectar. Cu oricine am stat de vorbă i-am explicat pe îndelete felul cum am muncit eu. Am dobîndit această recoltă bogată, pentru că am luat tot timpul pildă de felul cum își lucrează pămîntul întovărășirea agricolă din comuna noastră, care a scos 2.750 kg. grâu la hectar. Am aplicat apoi toate îndrumările primite de la tehnicienii agronomi ai raionului.

Grîul l-am dat la tior, l-am tratat și l-am însămînțat cu mașina în arătură adîncă, pe un loc bine gunoit. În primăvară, ogorul cu

grâu a fost grăpat pentru a sparge scoarța care împiedica creșterea plantelor. După aceea am plouit grîul de buruieni de mai multe ori. La recoltare am lucrat iarăși cum scrie la carte. Am secerat recolta în pîrgă, am strîns-o cu grijă în clăi și am cărat-o din timp pe arie. În felul acesta am înlăturat risipa aceea de cel puțin 120 kg. grâu la hectar, pe care o aveam înainte, mai în fiecare an. Astă toamnă am aplicat aceleași reguli agrotehnice. Am semănat grîul încă de la începutul lui octombrie. El a răsărit des ca peria, s-a înfrățit bine și acum nici nu-i pasă de ger. Cum am terminat însămînțatul grîului și recoltatul culturilor de toamnă, m-am ocupat de facerea arăturilor adînci. În prezent eu am tot pămîntul ogorit. Semînțele, apoi grapa și celelalte unelte agricole mi le-am pregătit de pe acum. Abia aștept să se încălzească timpul să încep din nou munca pe ogoare.

IONESCU C. ANGHEL
țăran muncitor din comuna
Aprozi raionul Oltenița

Pentru recolte sporite de legume și zarzavaturi

Anul trecut, de pe cele 350 hectare teren din zona legumicolă a raionului Tg. Jiu, s-au dobîndit cantități mari de legume și zarzavaturi. Numai în toamnă, oamenii muncii de pe aici au fost aprovizionați cu 3.843 tone legume și zarzavaturi.

Sfatul popular raional, prin secția agricolă, a luat încă din vara anului trecut toate măsurile spre a se realiza recolte și mai mari în acest an. Pentru aceasta au fost identificate terenuri noi și s-a întocmit un plan de producție pentru cele 5 comune ale raionului,

cuprinse în zona legumicolă. Potrivit acestui plan vor fi cultivate legume și zarzavaturi pe o suprafață irigabilă de 508 hectare.

Pe întreaga suprafață de teren cuprinsă în zona legumicolă s-au executat arături adînci de toamnă și s-a cărat o cantitate de 735 tone îngrășăminte naturale. Au fost reparate 8 motopompe, 71 roți de udat și toate materialele necesare lucrărilor de irigare. De asemenea, s-au reparat 1.531 metri pătrați de răsadnițe calde.

Ion Sbirciog
corespondent

Afară e iarnă. Zăpadă și ger. În sera gospodăriei colective din Cristian, raionul Stalin, însă, se lucrează de zor. Aci, la lumina și căldura binefăcătoare, florile și răsadurile de zarzavaturi și legume cresc fragede și frumoase.

În fotografie: Un grup de colectiviste la muncă în seră.

In cadrul festivalului filmului
pentru sate

„Fata cu părul cărunt”

Peste 750 de colectiviști și țărani cu gospodării individuale din comuna Gilău, raionul Cluj, s-au strîns într-o duminică de februarie în sala de cinematograful cîminului cultural. Incepea festivalul filmului pentru sate, manifestare culturală la care vor lua parte sute de mii de oameni ai muncii de pe sgoare. Activiștii cîminului cultural dăduseră de veste în comună că va rula filmul chinezesc „Fata cu părul cărunt”.

Înainte de film a fost prezentată o recenzie pregătită din timp de colectivul de conferențieri care a jolosit pentru înlocuirea ei materialele apărute în presă.

Suferințele fetei care a încărunțit cînd abia începuse viața, i-a mișcat pînă la lacrimi pe spectatori.

— Și-n Gilău am avut destule fete cu părul albit la douăzeci de ani — a spus un colectivist după vizionarea filmului.

— Eu n-am avut tinerețe — a spus altul. De la 15 ani am robit în curtea grofului Boarcei Timor.

Și oamenii încep să-și depeneșirul amintirilor. Printre ei nu este aproape nici unul care să nu fi simțit iovitura sau sudalma boierilor și chiaburilor. Și depănuindu-și amintirile, ura lor împotriva celor care i-au lipsit de bucurii crește, ajunge puternică ca atunci cînd li se incovoia biciul în jurul trupului.

Mulți dintre țărani care au vizionat filmul au propus să mai fie rulat odată.

— Viața fetei cu părul cărunt a fost și viața mea și nu vreau s-o uit — și-a motivat părerea o colectivistă. Nu vreau s-o uit fiindcă nu vreau ca fiii mei să îmbătrînesc înainte de vreme.

Grindeanu Ilie
corespondent

Discuții despre romanul „Așa s-a călit oțelul” la cîminul cultural

„Să fim ca Pavel Corceaghin”

În Runcu ninge. Zăpada trece de un metru și de sus cădeau într-una fulgi deși și mari.

La cîminul cultural se strînseseră în seara aceea tineri mulți. Unii jucau șah, alții citeau, iar cei mai mulți înconjuraseră aparatul de radio și ascultau știri despre viscol și lupta împotriva lui.

Tochmai cînd radioul transmitea vești despre faptele îndrăznețe ale skiorilor care au aprovizionat cu pîne călătorii din trenurile înzăpezite, pe ușă intră tînărul Vasile Răgan, bibliotecarul.

Pornise pe lumină acasă la moș David să-i ducă niște broșuri, printre care și cartea „Sfaturi pentru cultura plantelor”. Unchiașul i le ceruse mai acum cîteva zile și prins de treburi uitase.

— Nu ți-a fost frică de lupi? îl întrebă tînărul Popescu Constantin, închizînd cartea pe coperta căreia scria „Așa s-a călit oțelul”.

— Frică mi-a fost, c-aici, la noi, între munți, lupii intră și ziua în sat. Dar nu-i om acela care nu-și învinge frica. Văd c-ai sîrșit de citit „Așa s-a călit oțelul”. Crezi că lui Pavel Corceaghin nu i-a fost niciodată frică?

— Lui Pavel Corceaghin să-i fi fost frică!? se miră un tînăr slăbuț, mai măruțel la statură decît ceilalți și cu ani mai puțini decît ei.

Partidele de șah încetară, aparatul de radio fu închis. Cartea „Așa s-a călit oțelul” o citiseră cu toții și tuturor le era drag Pavel Corceaghin.

Bibliotecarul continuă netulburat, deși citea pe chipurile multor tineri că nu-s de aceeași părere cu el.

— Și lui Pavca i-a fost frică; și el a simțit ce-i foamea și frigul,

ca toți oamenii, și el simțea durerea cînd îl încerca boala... Dar Pavca învingea frica, frigul, foamea, durerea. Le învingea fiindcă lupta pentru Puterea Sovietică, pentru fericirea oamenilor sovietici, iar alături de ei luptau tovarășii însuleșiți de aceleași idealuri, comuniști.

— Pavel Corceaghin era curajos și plin de îndrăzneală — intră în vorbă și tînărul Niculescu Ion. Dar ceea ce mi-a plăcut mai mult la eroul cărții lui Ostrovschi este voința. Fără voință nu poți fi curajos, fără voință devii un om învins.

— Voința are nevoie de un scop, de credința într-o viață mai bună, de credința că oamenii uniți pot făuri o asemenea viață — vorbi tînărul Popescu Constantin. Povestea de parcă ar fi luat parte la faptele descrise în roman:

— Era un viscol mai aprig decît ăsta care bîntuie acum în țara noastră. Țara Sovietelor nu-și vindecase rănile pricinuite de război. Orașele erau încă înfometate, lemnele lipseau. Tineri ca Pavel au plecat în păduri. Mîinile le singerau zdrobite de muncă, dar singele nu curgea; îngheța pe răni. Tinerii aceștia, printre care și Pavel, iubeau oamenii. Pentru a le face viața mai bună, erau în stare să se jertfească. Să fim și noi oameni dirji, ca Pavel Corceaghin.

Au discutat despre Pavel Corceaghin pînă noaptea tîrziu. Fiecare tînăr avea cîte ceva de spus.

Cînd tinerii au stins luminile de la cîmin, pornind spre case, gîndurile le erau îndreptate spre țara care a crescut oameni ca Pavel Corceaghin, oameni mai tari ca oțelul.

„Tinerete” de George Sidorovici

Colecția Albina

George Sidorovici povestește în nuvela sa „Tinerete” despre activitatea tineretului dintr-o comună în cadrul cîminului cultural și pe terenul de sport. Prin serbări, vizite, întreceri sportive, tineri din două sate vecine fac să se spulbere vechea dușmănie așîțată de chiaburi și politicieni între locuitorii din Lucușoara și Frăsinet. Zădărnîcind umeștirile chiaburești, tinerii utemiști din aceste sate arată țărănilor muncitori calea spre bunăstare și o viață fericită în cadrul gospodăriilor colective, folosind în acest scop și mijloace artistice, ca reprezentanții teatrale, recitări de poezie, cîntece și altele.

„Conștiința”

de Papp Ferenc

Colecția Albina

Inspirată din viața și munca tăietorilor de lemne din regiunile muntoase ale patriei noastre, schița lui Papp Ferenc ilustrează procesul de creștere a conștiinței acestora, a spiritului de răspundere față de colectivul de muncă din care fac parte.

Intr-una din nopțile de iarnă, viscolul se dezlănțuise cu furie, ameninșînd să dărîme remiza mașinilor care se găsea în vecinătatea barăcii unde locuiau tinerii tăietori de lemne. Aceștia întreprind o acțiune eroică reușind s-o salveze. Singur Acs Geza, tractorist în echipă, n-a luat parte la această acțiune, preferînd să-și continue somnul.

Pe Acs Geza îl muștră însă conștiința că n-a luat parte la lupta împotriva viscolului alături de tovarășii săi. El are prilejul să-și repare greșeaua într-una din zilele următoare, cînd ia parte cu avînt la lupta împotriva apelor crescînde, care ameninșau cu inecul baraca tăietorilor de lemne.

O COMISIE RAIONALĂ CE INDRUMĂ CU GRIJĂ ECHIPELE DE TEATRU IN VEDEREA CONCURSULUI

Comisia raională de concurs a organizat la Sighișoara o consfătuire cu instructorii echipelor artistice ale cîminelor culturale, ca să se discute și colturilor roșii din gospodăriile agricole colective.

După ce au asistat la un spectacol complet prezentat de echipele artistice ale casei culturale raionale, participanții la consfătuire au început discutarea fiecărui număr din program sub conducerea instructorilor Giurgiu Vasile și Anastasiu Gheorghe, trimiși de comisia regională la concurs. Deosebit de instructive au fost discuțiile purtate de responsabilii echipelor de teatru. Tovarășul Nicolau Teodor, directorul casei culturale raionale, a analizat fiecare rol în parte din piesa de teatru într-un act „O cameră înșorită”, explicînd pe larg probleme de specialitate ca: alegerea interpretilor, distribuția rolurilor, mimica, machiajul, folosirea sgomotului și a luminii, decorul.

Tovarășii Mantsch Kurt dela colțul roșu al gospodăriei agricole colective din Laslea, Popidan L. de la cîminul cultural din Senesuș și alți responsabili ai echipelor de teatru au împărtășit din experiența lor.

Indrumările tehnice primite de responsabilii echipelor artistice din raionul Sighișoara îi va ajuta ca

ȘTIRI CULTURALE

pînă la începerea concursului să ridice la un nivel mai înalt realizarea programelor artistice.

M. Grigoriu
corespondent

O INIȚIATIVĂ BUNĂ

Recitatorii, corul și echipa de jocuri a cîminului cultural din comuna Tirnova, raionul Ineu, sînt gata de plecare. Au cale lungă de străbătut pînă la reședința raionului Gurahonț, unde merg pentru o întîlnire. Așa-i spune schimbului de experiență, tovarășul Stăvaru Haralambie, dirijorul corului, pentru a-l deosebi de întrecerea oficială ce se poartă la 1 martie între echipele artistice de amatori.

Tovarășul Stăvaru își numără coriștii. I-au ieșit numai 68.

— Lipsesc doi sau am greșit eu? A doua numărătoare îl mulțumește. Coriștii sînt toți.

...În sala de spectacole din Gurahonț s-au strîns țărani, muncitori, funcționari, activiști de partid. Aplauze nesfîrșite răsplătesc pe coriști, apoi pe recitatori și, în sfîrșit, pe dansatori.

Din spectacolul prezentat de echipa artistică a cîminului cultural din comuna Tirnova, mulți artiști amatori din raionul Gurahonț au învățat că trebuie să depună mai multă stăruință pentru a îmbunătăți executarea cîntecelor și dansurilor înscrise în repertoriu.

Iacob Matei
corespondent

MAI MULTĂ ATENȚIE MUNCII CU CARTEA

Țăranii muncitori din raionul Tirnăveni au îndrăgit cartea. Le place să citească și apoi să discute despre cele citite. Iar cărți se

găsesc destule la cîminele culturale. Numai biblioteca cîminului cultural din comuna Gănești are peste 2.000 volume. Biblioteca însă n-are sală de lectură și nici măcar loc în care să fie așezate dulapurile cu cărți. În februarie 1953, adică exact acum un an, cărțile au fost asvîrlite într-un balcon și acolo au rămas pînă în ziua de astăzi, deși tovarășul Dreghici, secretarul sfatului popular comunal, a fost rugat nu o singură dată să găsească o încăpere potrivită pentru bibliotecă. Ca să poți ajunge la bibliotecă pentru a-ți alege cartea ce-ți place, trebuie să fii alpinist. Numai cățărarilor se pot încumeta să urce scara strîmtă și șubredă pînă la balconul pe care se află cărțile.

Se mai găsește și printre membrii corpului didactic unii care au o atitudine nejustă față de munca cu cartea. Astfel, învățătoarea Hașegan Silvia din Săncel, a refuzat să ia în primire biblioteca cîminului cultural. „Din partea mea n-au decît să mîninge șoarecii cărțile” a spus ea cînd a fost rugată să ia biblioteca-n primire.

Este de datoria sfatului popular raional să curme astfel de atitudini față de munca cu cartea, îndeplinind cu mai multă eficacitate sarcinile cultural-educative ce cad în seama sa.

Toth Harsányi Alexandru
Bibliotecar șef la biblioteca
raională
corespondent

In atenția colectivelor de conferențieri

Pentru luna februarie s-au trimis cîminelor culturale următoarele conferințe:

- 16 februarie 1933 — o pagină glorioasă în istoria luptelor clasei muncitoare din țara noastră.
- Armata Sovietică, straja pă-

cii, libertății și securității popoarelor.

- Să ne pregătim d'n timp pentru muncile agricole de primăvară.

- Să creștem cit mai multe animale.

- Creșterea viermilor de mătase.

HOTĂRÎREA

CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMINE ȘI A COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN, CU PRIVIRE LA EXTINDEREA ȘI ÎMBUNĂTĂȚIREA CULTIVĂRII DE CARTOFI, LEGUME ȘI ZARZAVATURI PE LOTURI INDIVIDUALE DE CATRE MUNCITORI ȘI FUNCȚIONARI ÎN ORAȘE ȘI CENTRE INDUSTRIALE

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romine și Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, analizând rezultatele aplicării Hotărîrii Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C.C. al P.M.R. cu privire la repartizarea de loturi individuale către muncitori și funcționari în vederea cultivării cartofilor și legumelor, au constatat următoarele:

Muncitorii și funcționarii din orașe și centre industriale care au lucrat bine loturile legumicole pe care le-au primit în folosință au reușit să obțină asemenea cantități de legume și zarzavaturi, încît și-au asigurat în mare măsură, iar unii chiar în întregime, nevoile de consum din producția lor proprie.

Astfel, unii muncitori de la întreprinderea „Filimon Sirbu”-București — cărora li s-au repartizat loturi de cîte 200 m.p., — fiind sprijiniți efectiv de către conducerea administrativă a întreprinderii și comitetul de întreprindere, au reușit să pună în valoare un teren degradat pe care l-au curățat, nivelat, irigat și îngrășat, obținînd o producție de legume și zarzavaturi care a contribuit la îmbunătățirea în mod simțitor a aprovizionării familiilor lor.

De asemenea muncitorii și funcționarii de la C.F.R. Satu Mare, regiunea Baia Mare, au obținut în medie pe 64 loturi a 200 m.p. cîte 200 kg. cartofi, 50 kg. varză și alte legume. Muncitorul Mihai Nicolae de la Uzinele „23 August” București a obținut pe un lot de 300 m.p. o producție de peste 800 kg. legume, din care 200 kg. roșii, 120 kg. varză de vară, 200 kg. varză de toamnă și alte produse, asigurînd buna aprovizionare a familiei sale.

Asemenea exemple sînt numeroase și arată pe deplin că muncitorii și funcționarii care cultivă bine loturile de pămînt primite în folosință, obțin o cît mai bună aprovizionare, economisind în același timp sume însemnate de bani din bugetul familiei; ele demonstrează de asemenea că repartizarea de loturi individuale spre folosință muncitorilor și funcționarilor, pentru cultivarea de cartofi și legume, precum și sprijinirea muncitorilor și funcționarilor care au terenuri proprii de a cultiva asemenea culturi, nu trebuie să fie o preocupare permanentă pentru organele de stat, organele de partid și sindicale.

Rezultatele obținute în atribuirea și cultivarea de loturi individuale muncitorilor și funcționarilor nu sînt însă nici pe departe corespunzătoare cu posibilitățile existente și cu interesul manifestat de muncitorii și funcționarii din orașe și centrele industriale de a beneficia de înlesnirile și avantajele acordate celor care preiau în folosință asemenea loturi individuale.

Comitetele executive ale sfaturilor populare, în sarcina cărora intră aprovizionarea orașelor și centrelor industriale, n-au înțeles însemnătatea atribuirii de loturi individuale către muncitori și funcționari pentru îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii. În loc să ducă o acțiune sistematică de identificare a terenurilor din jurul orașelor și centrelor industriale și din interiorul lor, în loc să extindă repartizarea de loturi, popularizînd pe scară largă foloasele pe care muncitorii și funcționarii le au prin cultivarea cartofilor și legumelor, comitetele executive ale sfaturilor populare au lăsat — cu unele excepții — ca lucrurile să meargă de la sine.

În multe orașe și centre industriale terenurile disponibile n-au

fost repartizate muncitorilor și funcționarilor, rămînînd nefolosite aproape 35.000 ha, a căror cultivare ar fi sporit cantitățile de produse legumicole destinate consumului oamenilor muncii.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii nu a acordat sprijin muncitorilor și funcționarilor cărora li s-au repartizat loturi individuale. Aceasta a contribuit ca unele loturi repartizate muncitorilor și funcționarilor să rămîn nefolosite suficient sau să fie folosite în alte scopuri. Astfel, în regiunea Galați, în unele locuri, terenurile destinate cultivării cartofilor și legumelor au fost însămînțate cu alte plante. În alte locuri, muncitorii și funcționarii au obținut recolte mai mici decît permiteau posibilitățile reale.

Conducerile administrative ale întreprinderilor și instituțiilor nu s-au preocupat ca muncitorii și funcționarii să primească loturi pentru folosință proprie și nu le-au acordat sprijinul necesar în lucrarea acestor terenuri.

Numeroase întreprinderi industriale puteau și trebuiau să procure contra plată muncitorilor și funcționarilor care cultivă cartofi și legume, unele mici făcute chiar de întreprindere din deșeuri și să dea sprijin la procurarea semințelor.

Organele sindicale nu au luat măsuri organizatorice pentru a stimula interesul muncitorilor și funcționarilor în cultivarea de cartofi, legume și zarzavaturi, nu s-au in-

teresat cum cultivă pămîntul cei care au preluat asemenea terenuri și dacă primesc ajutorul necesar, n-au popularizat rezultatele bune obținute, ca ele să constituie un îndemn pentru muncitorii și funcționarii din orașe și centre industriale.

Numeroase comitete regionale, raionale și orașenești de partid și organizații de bază n-au dat atenția cuvenită acțiunii de atribuire a loturilor de pămînt către muncitori și funcționari, precum și grijii pentru buna îndrumare agrotehnică și obținerea de recolte bogate de pe aceste terenuri. Ele n-au înțeles că aceasta este o sarcină politică și economică însemnată în lupta partidului și guvernului pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc, sarcină a cărei îndeplinire trebuie să constituie o preocupare permanentă. Organele și organizațiile de partid n-au dat îndrumarea și ajutorul cuvenit organelor sindicale și comitetelor executive ale sfaturilor populare în acțiunea lor de atribuire a loturilor individuale și de cultivare a acestora de către muncitori și funcționari.

Pentru înlăturarea lipsurilor serioase arătate mai sus și pentru a încuraja și sprijini inițiativa și priceperea muncitorilor și funcționarilor de a folosi din plin loturile ce le sînt puse la dispoziție în mod gratuit în vederea îmbunătățirii aprovizionării lor, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romine și Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român.

HOTĂRĂSC :

1. — Întreprinderile și instituțiile, organizațiile economice de stat și cooperatiste care posedă terenuri virane și necultivate situate în jurul orașului București, al orașelor de subordonare regională și raională, al centrelor industriale sau pe teritoriul acestora, le vor repartiza muncitorilor și funcționarilor care nu dispun de asemenea terenuri, pentru a le cultiva cu cartofi, ceapă, roșii, fasole și alte legume și zarzavaturi pentru consumul familiilor lor.

Conducătorii întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor economice care nu dispun de asemenea terenuri sau dispun de suprafețe neîndeplinite, vor solicita comitetelor executive ale sfaturilor populare repartizarea terenurilor virane necultivate existente în jurul orașelor respective.

2. — Comitetele executive ale sfaturilor populare, prin secțiile lor agricole, vor identifica pînă la data de 1 martie 1954 toate terenurile necultivate din jurul orașelor și centrelor industriale cit și cele virane de pe teritoriul lor.

Comitetele executive ale sfaturilor populare, în colaborare cu organele sindicale, vor repartiza aceste terenuri întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor economice de stat și cooperatiste, pentru a fi date în folosință muncitorilor și funcționarilor în vederea cultivării lor cu cartofi, ceapă, roșii și alte legume și zarzavaturi.

În același scop vor fi repartizate și unele terenuri răzlețe ale gospodăriilor agricole de stat care se află în apropierea orașelor și centrelor industriale, în cazul cînd prin aceasta nu se prejudiciază realizarea planului de producție al gospodăriei.

3. — Pentru anul 1954, repartizarea terenurilor arătate la articolele 1 și 2 se va face cel mai tirziu pînă la data de 15 martie 1954.

Aceste terenuri vor fi repartizate muncitorilor și funcționarilor în folosință proprie pe mai mulți ani.

Mărirea loturilor va fi de oca-

100 m.p. pentru cei care au familie compusă din 2—3 membri și pînă la cca. 300 m.p. pentru cei cu familie mai numeroasă.

Terenurile date în folosință muncitorilor și funcționarilor sînt scutite de orice impozite și obligațiuni de predate către stat.

Pentru o bună și rațională folosire a terenurilor, se recomandă muncitorilor și funcționarilor să semene îndeosebi cartofi, ceapă, usturoi, roșii, vinete, intercalînd salată, fasole, ridichi, pătrunjel, mărar și alte legume și zarzavaturi.

Acolo unde există condiții naturale de irigare (apă curgătoare, bălți sau lacuri), comitetele sindicale vor organiza participarea activă a muncitorilor și funcționarilor și a membrilor lor de familie la lucrările de amenajare a terenurilor în vederea irigației, iar conducerile întreprinderilor și instituțiilor vor sprijini executarea acestor lucrări.

Acolo unde nu există condiții naturale pentru irigație, iar apa freatică se găsește la mică adîncime, se vor săpa cu forțe proprii fîntini.

4. — Muncitorii și funcționarii cărora li s-au repartizat asemenea loturi se vor putea aproviziona cu cartofi de sămînță, semînțe de legume și răsaduri de pe piață sau la organizațiile comerciale de stat și cooperatiste.

5. — Conducătorii întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor economice sînt obligați să procure contra cost, la cererea muncitorilor și funcționarilor care au primit loturi individuale pentru folosință proprie, inventarul mic de grădinarie.

Întreprinderile care dispun de deșeuri feroase și lemnoase vor confecționa, în afara orelor de lucru, unele de grădinarie, pentru a fi puse la dispoziția muncitorilor și funcționarilor contra cost sau sub formă de împrumut.

Întreprinderile industriei locale și cooperativele meșteșugărești vor confecționa din resurse locale și vor pune în vânzare muncitorilor și funcționarilor uneltele necesare cul-

tivării cartofilor, legumelor și zarzavaturilor.

6. — Pentru transportul muncitorilor și funcționarilor care au primit loturi individuale la distanțe mai mari de 3 km. de orașe, se vor acorda reduceri de 50 la sută pe C.F.R. și autobuzele care fac curse între oraș și comunele învecinate.

Ministerul Căilor Ferate și Ministerul Gospodăriei Comunale și Industriei Locale, în termen de 5 zile de la data publicării prezentei hotărîri, vor da instrucțiuni cu privire la modul în care se vor obține aceste reduceri.

7. — Întreprinderile și instituțiile care au gospodării anexe sînt obligate a organiza aratul cu mijloace proprii mecanice sau cu tracțiune animală pe terenurile muncitorilor și funcționarilor, grupate în loturi mai mari.

Gospodăriile agricole anexe ale acestora vor produce răsaduri și pentru cultivatorii loturilor individuale din întreprindere respectivă.

De asemeni gospodăriile agricole de stat din zona orașelor și centrelor muncitorești vor produce la cerere răsaduri și cuburi nutritive, pentru a veni în sprijinul acestor cultivatori.

8. — Se recomandă muncitorilor, funcționarilor și tuturor oamenilor muncii din orașe și centre muncitorești care posedă în jurul casei terenuri, curți și grădini, să cultive cît mai mulți cartofi, usturoi, ceapă, roșii și alte legume și zarzavaturi pentru nevoile gospodăriei lor.

9. — Ministerul Agriculturii și Silviculturii și comitetele executive ale sfaturilor populare vor mobiliza inginerii și tehnicienii legumicoli pentru îndrumarea muncitorilor și funcționarilor cu privire la organizarea și întreținerea grădinilor de cartofi, legume și zarzavaturi.

În acest scop Ministerul Agriculturii și Silviculturii va edita broșuri speciale care să cuprindă modul de folosire a acestor parcele, precum și indicații agrotehnice pentru cultivarea cartofilor, legumelor și zarzavaturilor.

10. — Se recomandă Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Populară Romină, să îndrume și să controleze modul cum organele sindicale din întreprinderi și instituții mobilizează muncitorii, funcționarii și familiile acestora, în acțiunea de organizare a grădinilor de cartofi, legume și zarzavaturi, de îngrijirea lor în bune condiții și popularizarea realizărilor bune obținute de cei care au aplicat în mod conștiincios regulile minime agrotehnice.

Învățătorii și învățătoarele pot contribui cu folos la pregătirea și îndrumarea școlărilor — fii ai muncitorilor și funcționarilor — cu privire la participarea lor la lucrările ce trebuie făcute în aceste grădini.

Presă centrală, regională și locală, radio și stațiile locale de radiofonicare, cinematografia vor populariza acțiunea de cultivare a cartofilor, legumelor și zarzavaturilor pe loturile virane date în folosință muncitorilor și funcționarilor.

Comitetul Central al U.T.M. va mobiliza organizațiile de tineret în vederea participării tineretului alături de cei vîrstnici la cultivarea terenurilor virane repartizate muncitorilor și funcționarilor.

Comitetele de partid regionale, raionale, organizațiile de bază din întreprinderi și instituții sînt obligate să desfășoare o largă muncă de masă în rîndurile muncitorilor și funcționarilor, arătîndu-le importanța politică și economică a prezentei hotărîri.

Președintele Consiliului de Miniștri
GH. GHEORGHIU-DEJ

Secretar al C.C. al P.M.R.
AL. MOGHIOȘ

Cum l-am văzut și eu că trecu cu pas sigur puntea, cu pantalonii suflecați pînă la genunchi, zbirlit și cu cămașa desfăcută la gît, am înțeles cine ar putea să fie. Numai o ființă pe lume, cum arătase lelea Ileana, mai cunoștea calea în raial de la Nada-Florilor...

Stăpîna ostrovului a tresărit în picioare, lăsîndu-și undițele în balta și și-a pocnit palmele cu mare uimire.

— Vai, Alecutule, a strigat ea, ce ai și de unde vii, de ți-s ochii sparieti?

— Lele Ileană, a răspuns tinichigiul de la Pașcani, îți spun numai de veste mare, numai cît la sa ma să răsuf'u.

— S-a întimplat ceva? Ce? cum? unde?

— S-a întimplat, lele Ileană.

— S-a fi prăpădit biată maicăta, sărmana...

— Nu lele Ileană; maică-mea tot cu reumatismele ei, dar e în viață. Încă n-am văzut-o. Am venit la dreptul aici. Mă urmărește poliția

— Da de ce, dragă băiete? Ai făcut vreo poznă? Ai furat? Ai omorît? Spune degrabă, că m-apucă damblaua, vai de mine și de mine!

— Ba n-am furat și n-am luat nimănui viața. Mă urmărește poliștii de-aici, după ordine ce-au primit de la siguranța din Iași.

— Pentru care pricină, mă rog ție...

Alecu Dumitriu, tinichigiul de la Pașcani, privi în juru-i și și opri asupra mea ochii.

— Cine-i băiatul ăsta?

— E ucenic de-al nostru, Alecut. Nu-ți fie frică poți vorbi în voie.

Lucrătorul păru a se liniști. Veni la mine și-mi strînse mina, spunîndu-și numele. Mi l-am spus și eu pe-al meu.

— E băiatul inginerului, l-a lămurit stăpîna ostrovului.

El m-a privit atent. Mi s-a părut că mai avea în ființa lui o grijă

— Mulți dintre lucrătorii de la Pașcani ne-am împrăștiat, a zis el. Au intrat ieri dimineață agenții lor în ateliere și au început a aresta mai ales pe maiștrii și lucrătorii mai tineri care sîntem membri ai clubului de lectură. Eu tocmai mă întorceam de la Iași unde mă dușesem să văd pe un prieten al nostru, scriitor, care venea la Pașcani uneori ca să ție conferințe... Chema-se în ajutor, fiind închis. Și cum mă cobor din tren pe peron, un ucenic de la noi se aflătură de mine și mă înștiințează să fug: cîcă mă caută agenții și au întreat întii și întii de mine.

— Nu înțeleg nimica... s-a tînguit lelea Ileana, privind cu îndoielă ochii mari și bolnavi de trudă ai lui Alecut.

— Ai să înțelegi îndată, lele Ileană, cînd ți-oi mai spune că s-au răscolat țaranii...

Mi s-a zbatut inima; m-a ars fulgerul unei tulburări încă nelămurite. Capul mare cu ochii hulbucați ai tinichigiului mi-a devenit dintr-odată simpatic. Însă lelea Ileana a primit vestea asta a lui Alecut, amestecată între celelalte vești, cu destulă liniște. Tovarășul al treilea al nostru, Culai, părea însă deosebit de mișcat și nu-l slăbea din ochi pe tinichigiul.

— S-a auzit în tîrg de asta acu trei săptămîni, a grăit domol lelea Ileana. S-au tulburat satele din preajma Bucureștilor, dar stăpînirea le-a potolit. Spune-mi mai bine năcazurile tale.

— Cum le-a potolit, lele Ileană? s-a împotrivit tinichigiul, supărat de liniștea ei. Stăpînirea a trimis

Romanul Nada Florilor de Mihail Sadoveanu povestește intîmplări din vremea răscoalelor din anul 1888, cînd țaranii muncitori s-au ridicat împotriva asupririi moșierești. Clasa muncitoare, care se afla pe atunci la începuturile ei de organizare, a sprijinit în multe locuri răscoalele țărănești.

În fragmentul de față vedem cum muncitorul tinichigiul Alecu Dumitriu urmărit de poliție vine în ajutorul țaranilor cărora le vorbește despre putința fărîririi unei vieți libere.

asupra lor dorobanți și călărași, care au impușcat pe oameni și i-au supus la cazne. Capii răscoalei au să infunde ocna.

— Am înțeles, a rînjit lelea Ileana; dar ce te interesează pe tine asta? Ai vreun amestec?

Tinichigiul a rămas privind-o lung, cu uimire. Lelea Ileana s-a întors spre Culai aprigă:

— Dă fuga, aprinde foc, pune ceanul la cujbă. Oaspetele acesta al nostru e flămînd și trudit; poate și-a veni în fire după aceea.

Culai s-a repezit la datoria lui. Stăpîna ostrovului s-a întors mai îmblinzită spre fugăr.

— Lele Ileană, a zis acesta aspru, atîta durere ai dumneata pentru lumea sărmană din care faci parte?

— Durere am, a răspuns lelea Ileana, căci și eu îs pămîntă, într-adevăr, și-mi aduc aminte de cîte știi. Dar asta-i alta. Mă gîndesc acum cîte văduve, cîți orfani au

rămas din răzmirițele de care vorbești. Jale și sărăcie, cum era și mai înainte. Morții tac; cei vii au amuțit.

— Nu grăi așa, lele Ileană, a strigat deodată cu minie, tinichigiul. Nu-i durere fără răscumpărare. Va veni cîndva vremea socotelilor. Iar acum, chinurile și ucisurile de care vorbești n-au astîmpărat poporul. Ca pojarul ce lucrează într-ascuns, răscoala, după ce-a părut înăbușită s-a aprins iar. A venit mai într-acoace, la noi. Au fost tulburări la Bacău, la Vaslui, în Neamț în marginea județului nostru. Stăpînirea a trimis iar trupe și ofițeri. S-a aflat că rezerviștii și milițienii n-au vrut să tragă în oameni. Mai ales asta-i spaima cea mare pentru stăpînire: dacă se înfrățește armata cu norodul, atuncea merge în spulber clasa asupritorilor. Însă aceștia care sînt la cîrmă nu știu că nici atunci răscoala plugarilor nu poate

izbîndi; căci e fără plan și fără organizație, ca și vîntul acesta ce vine asupra noastră de la munte. Numai noi muncitorii, a urmat el învîluindu-mă deodată cu privirea, numai noi muncitorii știm că revoluția socială trebuie pregătită și organizată, așa cum ne învață frunțașii noștri. Nu numai muncitorii din țara noastră să se organizeze împotriva capitalismului; ci să se înfrățească muncitorii de pretutindeni, din toate țările lumii; și, cînd va veni timpul revoluției sociale, atuncea țărînimea va sta și ea alături de noi și se va împlini dreptatea pentru cei obișduiți acum, ca o lege a istoriei.

Vădit, tinichigiul vorbea numai pentru mine, observînd interesul pasionat cu care îl ascultam. Cînd a auzit de o lege a istoriei, lelea Ileana a făcut un semn de lehamite cu palma într-o parte. Alecut tinichigiul s-a întors către ea:

— Așa că partidul nostru al muncitorilor nu se putea să nu fie cu luare-aminte la ce se petrece. S-a spus în manifestul nostru, tipărit la Iași, că pricinile răscoalei sînt lipsa de hrană și de pămînt, nelegiuirile primarilor și percepturilor și, mai presus, lăcomia posesorilor și proprietarilor, precum și purtarea guvernului care n-a ținut seamă de tînguirile norodului. Țăranii să se alcătuiască în breaslă, am dat noi sfat în manifestul nostru, să se organizeze așa cum fac muncitorii de la orașe și, împreună uniți, să lupte împotriva exploataților. Chiar de la 7 aprilie, am început a împrăști printre plugarii de la țară manifestul. Noi voiam să-i liniștim pe săteni, dar ei s-au ațîțat mai tare. Stăpînirea a început prigoana asupra muncitorimii socotînd-o instigatoare.

Avem noi, la Iași, un scriitor dintre ai noștri, de locul lui din Ardeal. Îl cheamă Solomon Cornea. A scris acest Solomon Cornea o poezie pentru gazeta noastră „Muncitorul”. Află stăpînirea și oprește tipărirea poeziei, iar pe poet îl poartă la prefectura de poliție

— Pentru strofele dumitale revoluționare avem să-ți plătim după cuviință, au zis oamenii guvernului.

Solomon Cornea intrase la prefectura de poliție pe picioarele lui. L-au scos pe targă. Era fizic ca mai toți poezii și vărsase sînge. L-au dus la spital la Sfîntu Spiridon. Și acolo a venit să-l vadă un nepot al său, zețar în tipografia gazetei noastre.

— Atanase, i-a zis Cornea, eu mă prăpădesc, dar tu să ai grijă de textul poeziei; trimite-ți unui prieten al meu cu care am trăit ca un frate pe cînd eram tineri și visam amîndoi prefacerea lumii

I-a dat lui Atanasie adresa, aicea la Folticeni; iar Atanasie m-a chemat numai decît la Iași între două trenuri, pentru liniștirea sufletului unchișului său, poetul.

M-am dus printre poruncile stăpînirii ce se băteau la telegraf. Am primit plicul; pe poet nu l-am putut vedea; mai avea puține ceasuri de trăit și doctorul ne-a oprit să-l mai tulburăm

Eram grăbit s-apuc și trenul. Se zvonea că agenții umblă în toate părțile ca hingherii, vînd pe muncitorii pe care îi bănuiau ei că au fost la țară și au agitat norodul. Ajung cu bine la Pașcani, cum am spus; acolo aflu că se operau arestări și la noi în ateliere, și că mă caută și pe mine. Într-adevăr fusesem și eu la țară în două duminici.

N-am mai întîrziat nici o clipă; așa cum eram, am ieșit la cîmp și am pornit într-acoace.

Vin tractoriștii

de DEMOSTENE BOTEZ

Din volumul de versuri „Floarea soarelui” tipărit de curînd de către Editura de Stat pentru Literatură și Artă.

Vîntul,
Un vînt de Miază-zî
Parcă-ar doîni
Svîntînd pămîntul.
Ce namile se-avîntă
În șiruri lungi pe drum,
Cu vuet și lum
Cu clinchete de fiare,
De au sculat tot satul în picioare
Și nu le stă nimica împotrivă?
— Vin tractoriștii iar la colectivă.

Ce-i tunetul de sub pămînt
De se cutremură-așa tare
Și hurue ca pe podiști?
— Vin solii vestițori
Ai bunelor recolte viitoare,
Vin tractoriști,
Semănători,
Tractoare.

Și pe pămîntul încă moale
A drumului ce duce lin devale,
Ca o durjincă
În voe călătoare,
Pe urmele rămase de opincă,
Se-așterne-adînc talpa de tractoare.

Ca un convoi de tancuri la asediu,
Cu vuet de motor și fierărie,
Intrără-n șir pe poarta de la sediu,
Cutremurînd zidirea magaziei.

Și-n ziua de-nceput de primăvară
Se-aliniară drept lingă perete;
Din șeile de-oțel descălecară
Cei patru tractoriști în salopete.

Se domolesc motoarele sirepe
Miine dimineață bătălia-ncepe.

O casă a culturii agricole dintr-un colhoz

Nu departe de orașelul Turov din regiunea Polesie (R.S.S. Bielorusă) se întind ogoarele colhozului fruntaș „Viață nouă”. Acest colhoz este vestit de mult prin recoltele bogate pe care le dobîndește și prin frumosele lui ferme de vite.

În colhozul „Viață nouă” centrul de popularizare și aplicare în producție a realizărilor științei și ale experienței înaintate este Casa culturii agricole, care a luat ființă aici încă în anul 1949.

Casa culturii agricole este condusă de un consiliu format din activul de colhoznic. Intreaga ei activitate se desfășoară sub îndrumarea și cu ajutorul președintelui și a agronomului colhozului.

Consiliul Casei culturii agricole întretine o legătură permanentă cu așezămintele științifice. Oamenii de știință îi ajută pe inovatorii din colhoz în experiențele lor. Anul trecut, de pildă, secretarul științific al Institutului agricol de pe lângă Academia de Științe a R.S.S. Bielorusă, T. Juravel, a trimis în colhoz pentru experimentare în producție o nouă varietate de mei — Nr. 1742/6, obținută de Institutul Studiind agrotehnica recomandată, consiliul Casei culturii agricole a propus comitetului de conducere al colhozului să cultive noua varietate de mei.

Consiliul Casei culturii agricole a depus de asemenea multe străduințe și pentru aplicarea în producție a varietății de mei „Podolianskoe 24/273”, care a dat anul trecut o recoltă de 1730 kg. la hectar pe o suprafață de 21 hectare, iar în brigăzile lui Prokofi Mataras și Mihail Leskoveț — câte 2500 kg. la hectar.

Prokofi Mataras a vorbit amănunțit despre experiența sa în cultivarea meiului la cursurile agrotehnice de trei ani. La aceste cursuri au prezentat noile lor metode de lucru și alți colhoznici.

Anul trecut membrii consiliului Casei culturii agricole au făcut experiențe cu cultivarea în colhoz a unor noi varietăți de cartofi și de ierburi. S-au făcut de asemenea experiențe care au dovedit însemnătatea lucrării în chip științific a solului pentru cultivarea inului. Din inițiativa consiliului Casei culturii agricole în colhoz se fac experiențe de producție cu cultivarea hibrizilor de pir și grâu obținuți de academicianul N. V. Tițin.

Inovatorii producției agricole din colhoz studiază în permanență normele de însămînțare a culturilor de cereale și a cartofilor, cum și eficacitatea folosirii de îngrășăminte granulate, a însămînțării în rînduri încrucișate și în rînduri înguste a culturilor de cereale, a sădării în cuiburi în pătrat a cartofilor și a altor noi metode agrotehnice. Responsabilul Casei culturii agricole, Artem Rabiroh, a scris despre toate acestea într-o broșură intitulată „Pentru dezvoltarea largă a experiențelor în colhozuri”, tipărită de Editura Academiei de Științe a R.S.S. Bielorusă.

Consiliul Casei culturii agricole leagă strîns întreaga sa activitate de planul de producție al colhozului. Aceasta contribuie la o mai grabnică aplicare în producție a metodelor înaintate de muncă și

dezvoltă printre colhoznici interesul față de tot ce e nou și înaintat.

Una din cele mai de seamă sarcini ale Casei culturii agricole stă în pregătirea de cadre colhoznice la cursurile agrotehnice de trei ani. Aici studiul teoretic este strîns legat de practică.

În cadrul Casei culturii agricole se fac cele mai ample cercetări de laborator. Aici a fost înființată o bibliotecă unde se găsesc numeroase cărți de specialitate. Pentru complectarea fondurilor bibliotecii colhozul rezervă în fiecare an bani din veniturile sale.

Consiliul Casei culturii agricole a întocmit diferite diagrame, tabele și scheme care înfățișează creșterea suprafețelor însămînțate în colhoz și a recoltelor obținute la hectar, eficacitatea măsurilor agrotehnice, metodele și rezultatele muncii fruntașilor producției colhoznice. Aici sunt prezentate de asemenea exemplare din toate culturile agricole cultivate în colhoz.

Îmbunătățindu-și an de an munca, Casa culturii agricole din colhozul „Viață nouă” devine un adevărat centru de aplicare în producție a realizărilor științei micurinate și ale experienței înaintate. Puterea ei stă în legătura strînsă cu masele largi de colhoznici și cu oamenii de știință.

Agronom F. PAPALAMOV

Un viticultor uzbek inovator

La Taskent a apărut o carte intitulată „Experiența mea în obținerea unor recolte ridicate de struguri”, scrisă de vestitul viticultor Rizamat Musamuhamedov, care este în vîrstă de 72 de ani și care se ocupă de mai bine de o jumătate de secol cu viticultura. El a obținut pe parchetul său de vie o recoltă de 70.000 kg. de struguri la hectar. Pentru perfecționări radicale în cultivarea viței de vie Musamuhamedov a fost distins în 1952 cu premiul Stalin.

În Uzbekistan, Rizamat Musamuhamedov este denumit „mastru al viței de vie”. El a fost primul care a început să planteze vii în stepa flămindă. Pe pămînturile considerate înainte vreme sterpe, se obțin astăzi recolte îmbelșugate

Rezervele ridicării productivității vitelor de lapte

Din experiența bazei experimentale „Gorki-Leninskie”

Crescătorii de animale din regiunea Moscovei își dau silința să ridice cît mai mult productivitatea vitelor. Dezvoltarea continuă a creșterii vitelor reprezintă o preocupare de seamă a partidului și guvernului în domeniul agriculturii.

Noi dispunem de rezerve cu adevărat nesecate pentru mărirea productivității vitelor. Experiența bazei noastre experimentale este o pildă grăitoare în această privință. E destul să spunem că anul trecut noi am obținut de la fiecare vacă, în mijlociu, cite 6.580 litri de lapte. În răstimp de cinci ani producția de lapte a sporit de trei ori.

Aceste succese n-au venit de la sine. Ele sînt rodul cercetărilor făcute de colectivul nostru, rodul întretinerii raționale a vitelor.

Noi socotim că cea mai de seamă condiție pentru o productivitate înaltă a vitelor de lapte o constituie experiența unei puternice baze furajere. De această problemă noi ne ocupăm în mod planificat. Acum șapte ani, la baza experimentală, a început să se cultive sfecla de zahăr pentru hrana vitelor. Acum noi obținem în mijlociu cite 50.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar. De asemenea, obținem recolte mari și la alte culturi furajere, asigurînd vitelor îndeștul nutreț de producție proprie.

Recoltele la hectar ale culturilor furajere sporesc la noi datorită aplicării sistemului de alimentare a plantelor în sol, elaborat de academicianul T. D. Lisenco. În fiecare an împrăștiem pe cîmp amestecuri de îngrășăminte organo-minerale la prașila premergătoare însămînțării culturilor de cereale, iar la cartofi și la rădăcinoase introducem aceste amestecuri în cuiburi odată cu săditul; și în primul și în cel de-al doilea caz, se aplică următoarea cantitate de îngrășăminte: 2—3 tone bălegar putrezit amestecat cu 2—300 kg. de superfosfat și 3—500 kg. de var.

Aplicînd acest sistem de îngrășăminte, noi am obținut în anii din urmă recolte de cite 3700 kg. de fîn de ierburi perene, 52.500 kg. sfeclă furajeră și de zahăr, 2000—2500 kg. de cereale la hectar.

Baza furajeră puternică ne-a îngăduit să îmbunătățim hrănirea vitelor atît vara, cît și iarna. Rația mijlocie de hrană pe 24 ore a vacilor se compune din 8 kg. fîn, 10 kg. sfeclă furajeră, 10 kg. sfeclă de zahăr, 3 kg. morcovi, 5 kg. cartofi, 10 kg. nutreț însilozat, 5 kg. concentrate.

Odată cu îmbunătățirea hrănirii, s-au schimbat și celelalte condiții de întretinere a vitelor. În anii din urmă au fost mecanizate principalele procese cu volum mare de muncă de la ferma de vite de lapte; s-a trecut de la trei mulșuri, la patru și de la munca mulgătoarelor într-un singur schimb, la munca în două schimburi.

Toate acestea au înrîurit asupra creșterii productivității vitelor. Acum șapte ani o vacă cîntărea la noi, în mijlociu, 416 kg. și dădea, în mijlociu, 1.987 litri lapte pe an. Acum o vacă cîntărește 660 kg. și dă în mijlociu 6.580 litri. Multe vaci dau cite 7.400—8.800 litri lapte pe an.

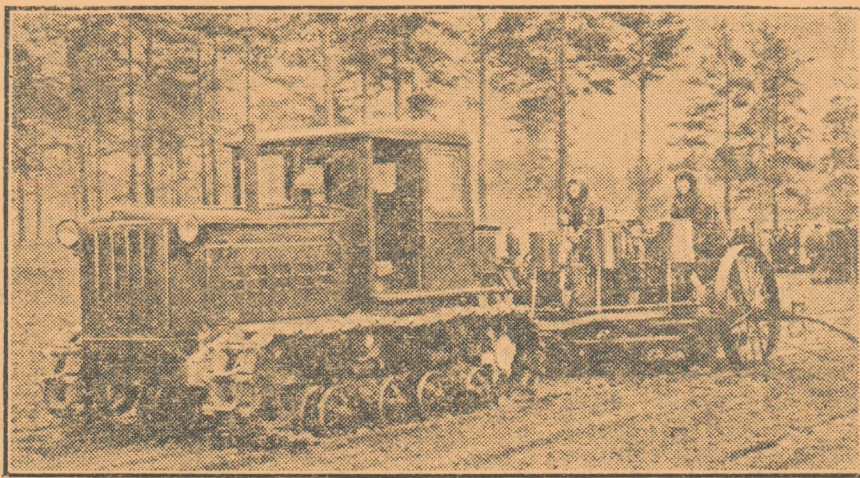
Socotind hrănirea și îngrijirea drept cea mai de seamă condiție pentru ridicarea productivității vitelor, noi nu uităm totodată să îmbunătățim cireada de vaci de lapte pe temeiul biologiei micurinate. La noi se încrucișează între ele vitele din rasele cele mai productive — Holmogorsk, Ostfriesse, Kostroma. Corciturile au o productivitate mai mare chiar decît vitele de rasă pură.

Pentru a se crea o cireadă de mare productivitate la ferme, prezintă de asemenea importanță creșterea vitelor tinere. La noi vițelele destinate să completeze cireada de vaci sînt hrănite deosebit de bine și de aceea la 19—20 luni ele ating o greutate de 450—470 kg. Firește că în aceste condiții ele devin și foarte productive.

Exemplul bazei experimentale „Gorki-Leninskie” arată vădit că în regiunea Moscovei creșterea vitelor proprietate obștească dispune de posibilități uriașe. Folosind toate aceste posibilități, toate aceste rezerve, asigurăm dezvoltarea continuă a acestei ramuri și creșterea continuă a producției animale.

V. LISOGOROV

candidat în științe agricole, directorul Bazei experimentale „Gorki-Leninskie”

Mașina „S K G-4” pentru plantarea cartofilor în cuiburi pătrate. În acelaș timp ea introduce în cuiburi îngrășăminte minerale.

Ce avantaje au cultivatorii de sfeclă de zahăr

Anul acesta Consiliul de Miniștri al R.P.R. a adoptat o Hotărâre care prevede între altele și îmbunătățirea sistemului de contractare a plantelor tehnice. Printre aceste plante se numără și sfecla de zahăr, cultură de mare însemnătate pentru economia noastră națională și ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Statul ajută din plin pe țărani muncitori care încheie contracte pentru cultivarea sfecele de zahăr. Pentru a înțelege mai bine foloasele de care se bucură cultivatorii de sfeclă de zahăr să luăm ca exemplu un producător agricol care are 4 hectare teren, din care un hectar este însemnat cu sfeclă de zahăr pe bază de contract. Să presupunem că producția medie stabilită pe raion este de 14.000 kg. la hectar. Prețul de contractare a sfecele de zahăr este stabilit la 0,14 lei pe kilogram. Dacă acest producător atinge producția planificată și își îndeplinește obligațiile contractuale privind regulile agrotehnice și livrarea produselor, el se bucură de toate avantajele acordate prin Hotărârea Consiliului de Miniștri. Cultivatorul va preda cote numai pentru cele 3 hectare însemnate cu cereale sau cu alte plante necontractante, iar pentru hectarul cultivat cu sfeclă de zahăr pe bază de contract va fi scutit să mai dea cote la colectare.

La însemnarea sfecele de zahăr, cultivatorul primește gratuit sămânța de sfeclă dacă predă fabricii cu care a contractat cel puțin 70 la sută din producția medie stabilită pe raion. De pildă, cultivatorul pe care l-am luat ca exemplu, trebuie să predea cel puțin 9.800 kg. sfeclă de zahăr. Costul sămânței care în cazul de față este de 300 lei este suportat de stat prin organizația contractantă. În plus, dacă țăranul muncitor nu are mașină de semănat, fabrica îi pune la dispoziție spre folosință gratuit, mașină de semănat.

Țăranii muncitori care au încheiat asemenea contracte pentru cultivarea sfecele de zahăr sunt ajutați de stat să îngrășe mai bine pământul și să obțină recolte sporite la hectar. Cultivatorul despre care vorbim în exemplul nostru, va primi 430 kg. îngrășămintă care costă 344 lei, din care el plătește numai

50 la sută, adică 172 lei, restul fiind suportat de stat.

Producătorii primesc, de asemenea, două avansuri în numerar, ce reprezintă 30 la sută din valoarea sfecele de zahăr contractată. Cultivatorul despre care am vorbit până acum va primi un avans de 940 lei din care 470 lei la data încheierii contractului, iar 470 lei îi va primi după răritul sfecele. Avansul se reține din suma totală pe care o primește producătorul atunci când predă sfecla la fabrică.

Pe lângă aceste avantaje și înlesniri, statul acordă prime de producție acelor cultivatori care obțin recolte mari la hectar. De pildă, fiecare kilogram de sfeclă predată se plătește 0,14 lei preț de bază. Pentru cantitățile predate ce depășesc 70 la sută din producția medie stabilită pe raion se plătește o primă de producție după cum urmează: pentru depășirile de până la 10 la sută se va plăti o primă de 0,07 lei de kilogram; pentru depășirile până la 20 la sută se va plăti o primă de 0,14 lei de kilogram, iar pentru depășirile de peste 20 la sută se va plăti o primă de 0,28 lei de kilogram.

După acest sistem de plată, cultivatorul de sfeclă de zahăr care a încheiat contract cu fabrica pentru un hectar sfeclă și a reușit să obțină o producție de cel puțin 9.800 kg. sfeclă de zahăr, adică 70 la sută din producția medie stabilită pe raion, va primi 0,14 lei pe kg., deci în total 1.372 lei. Dacă însă producătorul a muncit pământul bine și a reușit să obțină 14.000 kg. sfeclă la hectar, atunci cele 9.800 kg. ce reprezintă 70 la sută din producția medie pe raion vor fi plătite cu 0,14 lei pe kilogram, deci cu 1.372 lei, iar restul de 4.200 kg. ce reprezintă un spor de producție de peste 30 la sută i se va socoti cu 0,42 lei (prețul de cost pe kilogram 0,14 lei la care se adaugă prima de producție 0,28 lei). Producătorul va primi deci în total 3.136 lei.

Să zicem însă că un producător agricol muncește foarte bine pământul. El a făcut arătură adâncă din toamnă, a îngrășat locul, a semănat la vreme, a făcut toate muncile de întreținere la timp și în bune condițiuni și a obținut o producție de 16.000 kg. sfeclă la hectar.

Atunci lui i se va face plata după următoarea socoteală: cantitatea de 9.800 kg. ce reprezintă 70 la sută din producția medie pe raion va fi plătită cu 0,14 lei kilogramul, producătorul primind 1.372 lei, iar cantitatea de 6.200 kg. ce reprezintă sporul obținut peste 70 la sută din producția medie pe raion va fi plătită cu 0,42 lei și va primi pentru ea 2.604 lei. Deci acest producător va primi în total 3.976 lei.

Pentru stimularea extinderii contractărilor de sfeclă de zahăr producătorilor care încheie contracte li se dă dreptul să cumpere la prețuri reduse o cantitate mare de produse industriale. Astfel, ei vor putea cumpăra de fiecare tonă de sfeclă de zahăr predată câte 2 kg. zahăr cu 2,80 lei, 3 metri țesături de bumbac lat de 75 cm. cu 6,20 lei metrul și 350 kg. borhot umed socotit cu 10 lei tona.

Dacă luăm cazul producătorului care a predat 14.000 kg. sfeclă de zahăr de pe un hectar, el va putea cumpăra la prețurile arătate 28 kg. zahăr, 42 metri țesături de bumbac și 4.900 kg. borhot umed.

Producătorii care își grupează terenurile pentru a le lucra în comun, pentru a folosi mașini și metode agrotehnice avansate se bucură de aceleași drepturi ca și producătorii care își lucrează pământul pe parcele separate, primind însă în plus primele de producție majorate cu 10 la sută. Întovărășirile agricole constituite pe bază de statut vor primi primele de producție majorate cu 20 la sută, iar cantitatea de produse industriale majorate cu 10 la sută. Totodată gospodăriile colective care cultivă sfeclă de zahăr pe bază de contract vor obține primele de producție majorate cu 50 la sută, față de gospodăriile individuale, iar cantitatea de produse industriale majorate cu 20 la sută.

Este deci în interesul fiecărui țăran muncitor cu gospodărie individuală, al colectivității și al țăranilor muncitori întovărășiți, de a cultiva, pe bază de contract, însemnate suprafețe de sfeclă de zahăr. În felul acesta ei se vor bucura de mari avantaje și vor contribui la o mai bună aprovizionare a populației muncitoare și la ridicarea nivelului lor de trai.

Voi preda pentru industrie mai multă sfeclă

În comuna noastră, majoritatea țăranilor muncitori se ocupă și de cultivarea plantelor industriale. Unii cultivă bumbac, alții plante medicinale, iar cei mai mulți cultivă sfeclă de zahăr. Peste 200 țărani muncitori au făcut contracte cu fabrica de zahăr, pentru ca în toamnă să predea fabricii însemnate cantități de sfeclă. Printre cei care au încheiat astfel de contracte numărăm și eu. Voi cultiva sfeclă de zahăr pe o jumătate de pogon. Eu știu că aprovizionând industria cu plante industriale trebuincioase, muncitorii, la rândul lor, vor avea posibilitatea să ne trimită nouă, țăranilor muncitori, mai multe produse de larg consum.

De curînd, Consiliul de Miniștri a luat o hotărâre cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare a plantelor industriale. Această hotărâre este un prețios sprijin pentru toți cei ce cultivă plante industriale și prin urmare și pentru mine. Astfel, potrivit acestei hotărâri, eu voi fi scutit de cotele obligatorii ce urma să le dau pentru suprafața de o jumătate pogon ce am contractat-o. De asemenea statul îmi va pune la dispoziție sămînțe, mașini de semănat și îngrășămintă chimică, îmi va da avansuri și multe alte înlesniri. Toate aceste avantaje mă îndeamnă pe mine, ca și pe ceilalți țărani muncitori, să depun și mai multă străduință pentru a smulge pământului cât mai multe roade.

Nu mai este mult și pe ogoare va începe bătălia însemnărilor de primăvară. Încă de pe acum am început pregătirile în vederea cultivării sfecele de zahăr. Împreună cu agentul de cultură a sfecele, tov. Fulga Nicolae, am ales ogorul cel mai potrivit pentru cultivarea acestor plante. La cercul agrotehnic de la căminul cultural studiem metodele agrotehnice cele mai avansate ce trebuie știute de fiecare cultivator de sfeclă.

Îmi iau angajamentul ca prin munca mea insuficientă pe ogor să predau fabricii de zahăr sfeclă cât mai multă și de bună calitate.

Ion N. Cagaliceanu
țăran muncitor din comuna Podari, raionul Craiova

Cum se face și ce foloase aduce semănatul în cuiburi dispuse în pătrat

marcator care lucrează în cruci și în curmeziș, la distanțe de 50, 60 sau 70 cm. rînd de rînd, după cultura pe care vrem s-o însemnăm.

Metoda semănatului în cuiburi dispuse în pătrat prezintă o mare superioritate față de alte metode. Prin aplicarea ei se asigură o repartizare egală a cuiburilor, prin urmare și a plantelor, pe întreaga suprafață a terenului. Astfel sînt create condiții mai bune pentru germinarea sîmînțelor. Plantele din fiecare cuib le revin un spațiu bine stabilit de pe care își extrag hrana. Prin introducerea sîmînțelor la aceeași adîncime, ele încolțesc ușor și se dezvoltă la fel de bine. Pe astfel de semănături, la executarea lucrărilor de îngrijire, avem posibilitatea să înlăturăm plantele mai slab dezvoltate, lăsînd în fiecare cuib pe cele mai puternice, fără să stricăm regularitatea repartizării plantelor pe suprafața de teren care le hrănește.

Dar cel mai de seamă avantaj al metodei semănatului în cuiburi dispuse în pătrat constă în posibilitatea de a se prăsi culturile cu mijloace mecanizate, în lung și în lat. În felul acesta economisim

brațe de muncă și putem, cu ajutorul mijloacelor mecanizate, să mărim numărul prașilelor.

Semănatul în cuiburi dispuse în pătrat se face cu mașinile sau cu sapa în terenul marcat mai înainte. În Uniunea Sovietică s-au construit mașini speciale care seamănă în cuiburi, lăsînd cite 2—3 sîmînțe la cuib, la distanțe egale pe rînd. În cazul porumbului, distanța între rînduri este de 50—80 cm. și la fel distanța între cuiburi pe rînd. Aceasta permite executarea prașitului mecanic în ambele direcții. Cum în țara noastră nu avem încă asemenea mașini, semănatul după această metodă trebuie făcut folosînd marcarea terenului cu un marcator simplu.

Marcatorul seamănă cu o greblă mare și e construit dintr-o birnă. În cazul cînd vrem să semănăm porumb la 80 cm. rînd de rînd și cuib de cuib, lungimea birnei e de 5,60 metri. Pe această birnă se fixează 7 dinți de lemn la distanțe egale. Marcatorul este purtat de un cal. Pentru păstrarea direcției, marcatorul are mîner și indicatoare de direcție pentru cai. Marcarea cîmpului se face odată în lung și odată în lat. După mar-

care, oamenii trec cu sapele sau săpăligile, fac un cuib la 8—10 cm. adîncime și introduc 2—3 boabe, după care acoperă cuibul cu pămînt.

Pentru avantajele pe care le prezintă, metoda semănatului în cuiburi dispuse în pătrat s-a răspîndit tot mai mult în Uniunea Sovietică.

În ultimul timp, metoda semănatului în cuiburi dispuse în pătrat a început să se aplice și în țara noastră.

În anul 1953, stațiunea experimentală din Lovrin, regiunea Timișoara, de pildă, a folosit pentru prima oară această metodă. Aplicînd și celelalte reguli agrotehnice, stațiunea a obținut o recoltă de 14.500 kg. porumb știuleți la hectar. Gospodăria colectivă din comună, lucrînd după aceeași metodă și folosînd și sîmînță de la stațiune, a recoltat peste 12.000 kg. porumb știuleți la hectar.

Extinderea acestei metode în unitățile socialiste din țara noastră, gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective și întovărășirile agricole — are o deosebită însemnătate pentru sporirea recoltelor la porumb și la alte culturi agricole. De aceea, să luăm toate măsurile pentru a aplica pe scară cât mai largă metodele recomandate de știință.

Ing. FL. CONSTANTINESCU

În lupta pentru sporirea producției agricole, oamenii de știință și fruntașii recoltelor bogate din Uniunea Sovietică descoperă noi și noi metode de lucru.

În sovhozuri și în colhozuri au existat unele greutăți în executarea lucrărilor de îngrijire a culturilor, datorită numărului mare de brațe de muncă ce se cerea în acest scop. Prin mecanizarea lucrărilor, mare parte din aceste greutăți au fost înlăturate. Acest lucru s-a făcut atunci cînd s-a putut pași cu cultivatoarele mecanice printre rîndurile de porumb, floarea soarelui, etc.

Totuși rămînea o lucrare care cerea încă multe brațe de muncă — prașitul pe rînd. Semănăturile obișnuite de porumb, floarea soarelui și în general semănăturile obișnuite de cereale, aruncau sîmînțele la voia întîmplării pe rînd. Era nevoie după aceea ca plantele să fie rărite, iar prașitul culturilor se putea face numai într-o singură direcție.

Pentru a se ușura munca și a se realiza o mai bună așezare a plantelor, deci o mai bună hrănire și dezvoltare a lor, oamenii sovietici au descoperit metoda de semănat în cuiburi dispuse în pătrat. Această metodă constă în aceea că semănatul se face în cuiburi, la înlăturarea urmelor lăsate de un

Conferința de la Berlin și-a încheiat lucrările

Vreme de 25 de zile privirile întregii omeniri dornice de pace au fost îndreptate spre conferința miniștrilor afacerilor externe ai Franței, Angliei, S.U.A., U.R.S.S. și R. P. Chineze. Această conferință avea drept sarcină examinarea problemelor încordării în relațiile internaționale și să ajute la înlăturarea unor noi pași pe calea slăbirii încordării aflate azi în lume. Atât de mare a fost răsunetul acestei propuneri în lume, încât puterile apusene nu s-au încumetat s-o respingă pe de-a întregul. Așa s-a ajuns la hotărârea comună de a se convoca la Geneva o conferință la care să ia parte și R. P. Chineză.

Tot Uniunea Sovietică a făcut propunerea cu privire la convocarea în 1954 a unei conferințe mondiale pentru reducerea generală a înarmărilor. De teama de a nu se vedea dezaprobată de însăși propriile lor popoare, delegațiile apusene au fost nevoite să accepte continuarea schimbului de păreri în chestiunea reducerii înarmărilor.

Uniunea Sovietică a depus stăruințe și în rezolvarea cu succes a celorlalte două puncte — problema germană și problema tratatului de stat cu Austria — care au stat pe ordinea de zi a conferinței. Delegația sovietică a făcut propuneri în vederea grăbirii încheierii tratatului de pace cu Germania și a prezentat spre discutare un proiect de tratat, arătând în chip real că calea unificării Germaniei într-un stat pașnic, democrat și iubitor de pace.

Cu multă căldură au primit popoarele lumii propunerea de însemnătate istorică, prezentată de delegația sovietică, cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa. Un astfel de sistem ar înlătura primejdia deosebită pentru cauza păcii, primejdie ce se ivește din planurile americane de înjghebare a unei grupări militare a șase state din Europa apuseană în frunte cu Germania apuseană, grupare ce se ascunde sub denumirea fățarnică de „comunitate defensivă europeană”.

Respingând propunerile Uniunii Sovietice, miniștrii de externe apuseni au dovedit că de fapt nu urmăresc rezolvarea problemei germane și asigurarea liniștii în Europa. Planurile lor țintesc la desmembrarea Germaniei și a Europei, urmăresc reînvierea militarismului german, transformarea Germaniei într-un focar al războiului în Europa și în lume. Numai datorită acestor planuri ale puterilor apusene nu s-a putut ajunge nici la o rezolvare a problemei austriace.

Adoptarea propunerilor sovietice ar fi însemnat un uriaș pas pe calea slăbirii încordării internaționale; marele popor chinez și-ar fi dobândit locul ce i se cuvine pe arena internațională; popoarele s-ar fi văzut eliberate de povara cursei înarmărilor. În Europa, Germania și Austria și-ar fi recăpătat dreptul ca state independente și pașnice, primejdia militarismului german ar fi fost înlăturată.

Popearele lumii atât de interesate în slăbirea încordării internaționale, în întărirea păcii, poartă o vie recunoștință guvernului Uniunii Sovietice pentru străduințele sale puse în slujba menținerii și consolidării păcii.

Deosebită importanță prezintă acordurile concrete la care s-a ajuns la conferință. Așa, de pildă, s-a hotărât ca guvernele S.U.A., Franței, Angliei și Uniunii Sovietice vor lua măsuri pentru a contribui la rezolvarea cu succes a problemei dezarmării sau cel puțin a reducerii însemnate a înarmărilor. De asemenea s-a ajuns la un acord asupra problemei convocării la Geneva, la 26 aprilie 1954, a unei conferințe a reprezentanților S.U.A., Franței, Angliei, Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze, precum și a țărilor direct interesate în vederea realizării unei reglementări pașnice a problemei coreene. La această conferință va fi de asemenea examinată și problema restabilirii păcii în Indochina.

Fără îndoială că rezultatele discuțiilor purtate la Berlin ar fi fost mult mai îmbucurătoare, dacă toate părțile ar fi manifestat aceeași bunăvoință. Urmărind lucrările conferinței ne-am putut da seama de dorința sinceră a delegației Uniunii Sovietice pentru a se ajunge la acorduri corespunzătoare atât a participanților la conferință cât și în deosebi intereselor tuturor popoarelor. Toate propunerile delegației sovietice erau îndreptate spre asigurarea păcii și securității popoarelor.

Cu totul alta a fost atitudinea delegațiilor puterilor apusene și în primul rând a delegației americane. Unele mărturisiri din ziare au dezvăluit că anumite cercuri din Statele Unite ale Americii nutreau dorința să folosească conferința de la Berlin în scopuri străine de interesele păcii și anume în scopul grăbirii înlăturării planurilor de înjghebare a „armatei europene”.

Potrivit politicii sale neclintite de pace, guvernul U.R.S.S. a prezentat conferinței de la Berlin o serie întregă de propuneri menite să ducă la slăbirea încordării internaționale, la rezolvarea problemelor litigioase, la menținerea și întărirea păcii și securității. Astfel, delegația sovietică a prezentat conferinței propunerea convocării unei

conferințe a miniștrilor afacerilor externe ai Franței, Angliei, S.U.A., U.R.S.S. și R. P. Chineze. Această conferință avea drept sarcină examinarea problemelor încordării în relațiile internaționale și să ajute la înlăturarea unor noi pași pe calea slăbirii încordării aflate azi în lume. Atât de mare a fost răsunetul acestei propuneri în lume, încât puterile apusene nu s-au încumetat s-o respingă pe de-a întregul. Așa s-a ajuns la hotărârea comună de a se convoca la Geneva o conferință la care să ia parte și R. P. Chineză.

Tot Uniunea Sovietică a făcut propunerea cu privire la convocarea în 1954 a unei conferințe mondiale pentru reducerea generală a înarmărilor. De teama de a nu se vedea dezaprobată de însăși propriile lor popoare, delegațiile apusene au fost nevoite să accepte continuarea schimbului de păreri în chestiunea reducerii înarmărilor.

Uniunea Sovietică a depus stăruințe și în rezolvarea cu succes a celorlalte două puncte — problema germană și problema tratatului de stat cu Austria — care au stat pe ordinea de zi a conferinței. Delegația sovietică a făcut propuneri în vederea grăbirii încheierii tratatului de pace cu Germania și a prezentat spre discutare un proiect de tratat, arătând în chip real că calea unificării Germaniei într-un stat pașnic, democrat și iubitor de pace.

Cu multă căldură au primit popoarele lumii propunerea de însemnătate istorică, prezentată de delegația sovietică, cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa. Un astfel de sistem ar înlătura primejdia deosebită pentru cauza păcii, primejdie ce se ivește din planurile americane de înjghebare a unei grupări militare a șase state din Europa apuseană în frunte cu Germania apuseană, grupare ce se ascunde sub denumirea fățarnică de „comunitate defensivă europeană”.

Respingând propunerile Uniunii Sovietice, miniștrii de externe apuseni au dovedit că de fapt nu urmăresc rezolvarea problemei germane și asigurarea liniștii în Europa. Planurile lor țintesc la desmembrarea Germaniei și a Europei, urmăresc reînvierea militarismului german, transformarea Germaniei într-un focar al războiului în Europa și în lume. Numai datorită acestor planuri ale puterilor apusene nu s-a putut ajunge nici la o rezolvare a problemei austriace.

Adoptarea propunerilor sovietice ar fi însemnat un uriaș pas pe calea slăbirii încordării internaționale; marele popor chinez și-ar fi dobândit locul ce i se cuvine pe arena internațională; popoarele s-ar fi văzut eliberate de povara cursei înarmărilor. În Europa, Germania și Austria și-ar fi recăpătat dreptul ca state independente și pașnice, primejdia militarismului german ar fi fost înlăturată.

Popearele lumii atât de interesate în slăbirea încordării internaționale, în întărirea păcii, poartă o vie recunoștință guvernului Uniunii Sovietice pentru străduințele sale puse în slujba menținerii și consolidării păcii.

Succesele luptei de eliberare din Patet-Lao

Patet-Lao este o țară îndepărtată, așezată în Asia de sud-est, în centrul Indochinei. Ea este mărginită la nord de R. P. Chineză, la răsărit de Republica Democratică Vietnam, la sud de Khmer, iar vecinii ei de la apus sînt Birmania și Tailanda.

La sfîrșitul veacului trecut colonialiștii francezi, în goană după

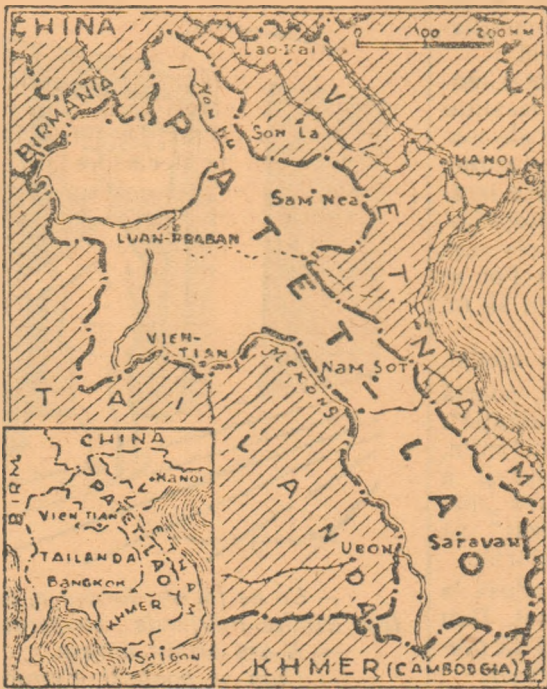
irații Keo și Kommadam. Timp de 25 de ani poporul luptă cu arma în mîna pentru răsturnarea dominației franceze. În timpul celui de al doilea război mondial, poporul din Patet-Lao luptă alături de popoarele din Vietnam și Khmer împotriva noilor asupritori, cotoșitorii japonezi și a slugilor lor, colonialiștii francezi.

În octombrie 1945, în urma înfringerii imperialiștilor japonezi, poporul din Patet-Lao răstoarnă jugul colonial și proclamă independența țării sale. Dar în martie 1946 imperialiștii francezi pornesc împotriva lui un război nedrept, crîncen și neomenesc, cu scopul de a reînvia vechiul regim de sălbatică asuprire.

Socotelile colonialiștilor însă au dat greș. Poporul nu s-a lăsat subjugat. Din grupele de partizani s-a format o armată de eliberare națională bine organizată și bine echipată chiar cu materialul cucerit de la colonialiști.

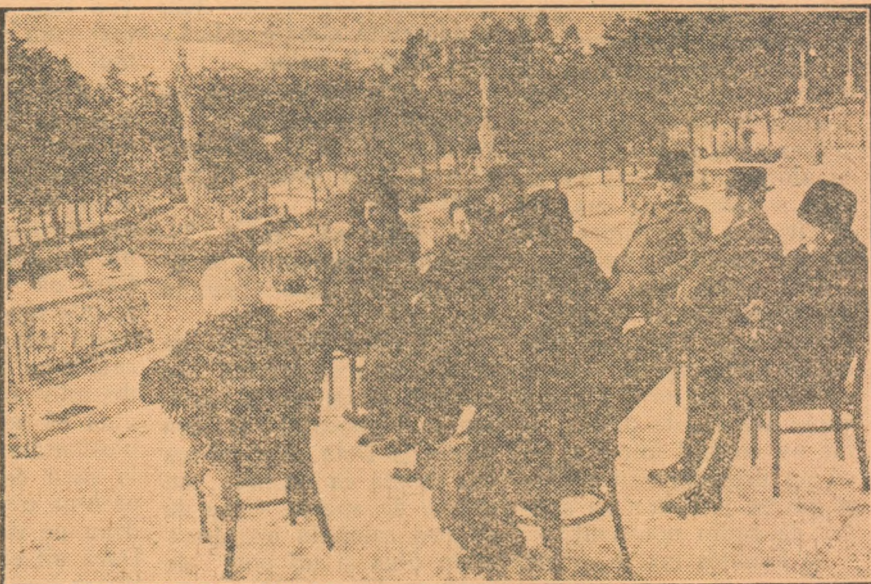
La începutul anului 1953, armata populară a eliberat o bună parte a teritoriului național și a continuat ofensiva în tot cursul anului, provocînd mari pierderi cotoșitorilor. A fost eliberată apoi în cursul anului 1953 o provincie cu o întindere de 40.000 km. pătrați și cu o populație de 400.000 de locuitori ceea ce reprezintă o nouă și grea înfrîngere a colonialiștilor.

Într-un comunicat dat de curînd de guvernul de rezistență din statul Patet Lao se arată că forțele populare au dezlănțuit de-a lungul râului Namhu o puternică ofensivă împotriva liniilor de apărare ale trupelor colonialiștilor francezi. Forțele populare au eliberat un teritoriu de 10.000 km.p. cu o populație de 150.000 oameni, situat pe valea râului Namhu. Regiunea eliberată se întinde pe o lungime de aproape 200 km. De asemeni, în cursul zilei de 31 ianuarie, forțele populare au întreprins o altă ofensivă eliberînd orașul și districtul Atlopan din sudul statului Patet-Lao. În cursul acestor lupte trupele colonialiștilor francezi au suferit pierderi grele.

bogății, au cotoșit, în 1893, Patet-Lao, care se întinde pe 220.000 de km. pătrați și au subjugat populația sa, în număr de 3 milioane și compusă din 20 de naționalități. Colonialiștii francezi au supus poporul la o cruntă și singeroasă exploatare. Bogățiile țării, orezul, bumbacul, cositorul, au fost jefuite fără milă de cotoșitori, iar populația a fost ținută în cea mai neagră mizerie. Pentru menținerea dominației lor singeroase, colonialiștii au căutat să distrugă străvechea cultură națională a poporului. În toată țara nu erau decît cîteva școli primare, frecventate de 3000 de copii și o singură școală medie pentru 150 de elevi. 95 la sută din populație era neștiutoare de carte.

Samavolniciile fără număr săvîrșite de cotoșitori n-au făcut însă decît să întărească hotărîrea de nestrămutat a poporului de a zdrobi jugul odios al colonialiștilor și de a-și recîștiga libertatea și independența națională. În 1911 începe o mișcare de eliberare, condusă de

Deosebită grijă există în R.P. Ungară pentru sănătatea și odihna fărănăimii muncitoare. Fotografia înfățișează un grup de țărani muncitori maghiari aflați la odihnă în timpul iernii, în minunata stațiune climaterică de la Paradjurdo.

ÎN ACUL „ALBINA”

Glumă oficială

Secretarul sfatului popular din comuna Stoenești, raionul Rîmnîcui Vilcea, se crede neîntrecut la glume sau bancuri, cum le spune el. Intr-una face glume, oral și scris. În scris... ca să le moștenească urmașii, să se înveselească și ei că de, s-ar putea să n-aibă parte de „humoriști” cu atât talent ca el.

Glumele scrise poartă antet, număr de ieșire, stampilă și iscălitură. Antetul și stampila sînt ale sfatului, iar iscălitura a secretarului, tovarășul Dan Ion. Deasupra iscăliturii nu scrie secretar ci președinte că-i mai cu efect. Dar să revenim la glumele tovarășului Dan. Foc se face dacă îndrăznește cineva să nu rîdă.

— Rîdeți, mă, că-i banc oficial.

Un banc de asta, oficial, poartă Nr. 158.999 și titlul „Autorizație”. Învățătorul Ștefănescu Constantin, instructorul echipei de fluierași a căminului cultural este numit „maestru flautist” și „autorizat” să cînte în toate piețele și bilciurile.

După ce „gluma” a fost adusă la cunoștința țărănilor din sat, Dan Ion a trimis omul de servici să predea „autorizația” învățătorului.

— Stai pînă o citește, să-mi spui ce mutră face — a dispus el.

Cînd curierul s-a întors, l-a întrebat:

— Ei?

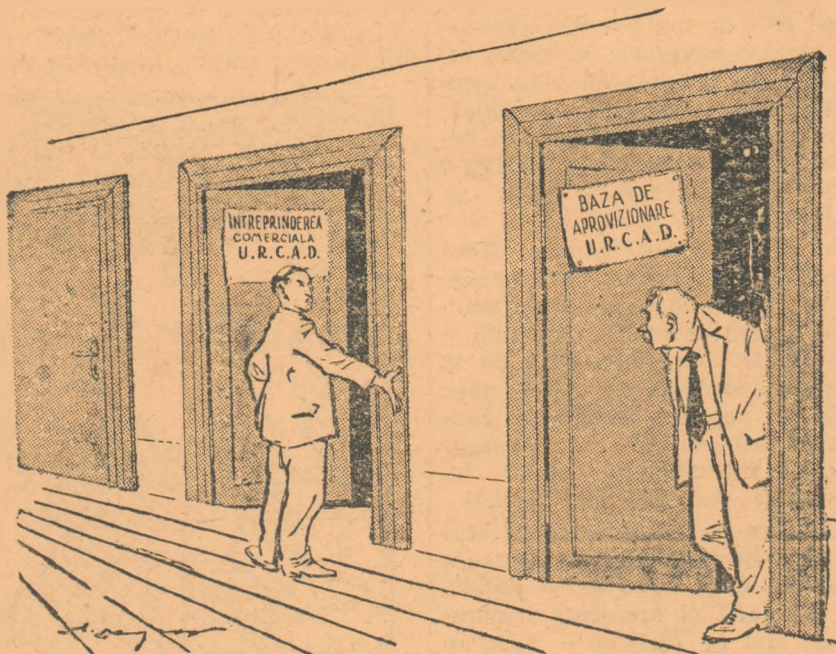
— A spus că există hotărîri și instrucțiuni ale forurilor d-stra superioare ca să sprijiniți pregătirile pentru cel de al treilea concurs al artiștilor amatori, iar dumneavoastră vă bateți joc de activitatea culturală.

— Așa a zis!? I-arăt eu cum s-aprecieze o glumă oficială, care poartă antet, stampila și iscălitură... iscălitura mea!

Comitetul executiv al sfatului popular raional nu-i de părere că prea se îngroașe gluma?

Dinu Constantin
corespondent

Tovarășul Dejo de la baza de desfacere a U.R.C.A.D. Cluj avea nevoie de ambalaje pentru mărfuri și s-a adresat întreprinderii comerciale. Cele două servicii se află în același imobil, dar tovarășul Dejo a trimis adresa Nr. 542 prin poștă. Întreprinderea comercială a primit adresa după o săptămînă.

— Ce ne facem, tovarășe, din cauză că n-avem ambalaje nu putem trimite mărfurile cooperativei.

— N-am primit adresa.

— Cum se poate?! Extraordinar! De șapte zile am trimis-o. Birocrați mai sînt aștia de la poștă.

Nu le permite

Ședința comandamentului raional pentru transporturi și aprovizionarea cu lemne. Se analizează cauzele neîndeplinirii planului. Inginerul Chinchîța, șeful ocolului silvic Ohaba-Bistra, e neliniștit. Se știe cu musca pe căciulă, vorba ceea, și se așteaptă criticat. Măsuri de apărare nu și-a luat, dar s-a hotărît să arunce vina pe alții. O să vadă el în ședință pe cine.

— Sînt tovarășii — vorbește Pa-loș Alexandru, președintele comandamentului pentru transporturi și aprovizionarea cu lemne, — care poartă o mare vină pentru neîndeplinirea planului. Așa-i de exemplu tovarășul Chinchîța...

— Cuuun...? ceee...? sări ars acesta. De ce începeți cu mine?

— Cînd evidențiem începem cu

cei mai buni, iar cînd criticăm cu cei mai din urmă.

— Vasăzică, eu sînt codașul codașilor.

— Ai dreptate, așa e.

— Sigur că am dreptate, adică nu... Nu vă permit să mă criticați.

Și roșu ca un rac fiert, inginerul Chinchîța părăsi ședința.

Ședința a continuat fără tovarășul Chinchîța. Ce s-a mai întîmplat după aceea nu știm. Am aflat însă că țărăni care au transportat lemne în ultimele luni ale anului trecut n-au fost plătiți pînă acum, în parchetele Calova și Pîrîul Neamțului lemnele nu sînt corhănite, iar organele în drept nu iau măsuri pentru că... se vede că inginerul Chinchîța nu le permite.

Nu tremură

Udești și Mora sînt două comune în raionul Suceava, departe la zeci de kilometri una de alta, dar amîndouă au același necaz. Secția gospodărie comunală și industrie locală a sfatului popular raional le-a repartizat lemne de foc: comunei Udești aproape de Mora, iar comunei Mora lîngă Udești.

Locuitorii celor două comune s-au înțeles să facă schimb și au cerut secției gospodărie comunală și industrie locale să aprobe. A trecut de atunci destul timp, dar cei de la secția gospodărie comunală nici gînd să le trimită cele două rînduri prin care să aprobe schimbul.

Se spune că sătulul nu crede flămîndului. Așa și cei de la secția gospodărie comunală, în birourile cărora duduie vesel focul, nu cre locuitorilor din Udești și Mora. Nu cred fiindcă nu tremură oamenii nici de frig și... nici c-ar putea fi trași la răspundere de regiune.

Airinei Ioan
corespondent

Strigătorii

Am chemat ieri pe vecin,
Drumul să-l destroiem.
Și-a spus că nu vrea de fel.
Că n-a strins zăpada el.
De-ar veni vîntu-ndărăt
Să ne scoată din omăt.

Viscolu-mi strînse-n ogradă
Mii de tone de zăpadă
Și-așa rău mă supărai
Că pe cîmp toat-o cărai.

Măi bădiță, bădișor
Dă-te jos de pe cuptor
Că ți-e plugul rupt în șură
Și-n saci griul cu mălură.

Iată primăvara vine
Drege-ți plugul măi vecine
Că de-aștepți, frunză în spine
Și flori albe-n porumbar,
N-o să ai griu în hambar.

Cine-i om fruntaș în sat
Are plugul reparat
Și în saci doar griu curat
Numai bun de semănat.

Cîtă bătaie de cap are un șef! Mai ales șeful unei secții culturale raionale! Să răspunzi la sarcinile trasate de regiune, să trasezi tu altele, la comune, să coordonezi, să trasezi, să verifici și iar să trasezi... mai ales să trasezi! Dar cum sînt eu băiat deștept știu să mă descurc. Așa că-mi reduc munca la un sigur lucru: trasez sarcini. Cum? Foarte simplu. Primești să zicem o sarcină de sus. O iei frumos în primire și o trasezi imediat altuia.

Dar oricît te-ai strădui, se găsec destui indisciplinați care să-ți dea planurile peste cap. Directorul căminului cultural din comuna Denta, de pildă. Îi fac un control într-o zi — că nu degeaba sînt șef! — și găsec la cămin un aparat de radio nou-nouț.

— Frumos mai e — zic eu.

— Și bun, tovarășe Iudeanu, — zice el.

Din însemnările unui „șef”

— Este, dar e păcat de el să stea la un prăpădit de cămin cultural. Asta-i aparat de soi, mă — îi zic eu lui, și ca orice obiect de valoare trebuie să-i dăm o deosebită atenție, adică... să-l luăm la raion.

— Asta nu se poate, — îndrăzni el să-mi zică. Avem nevoie de el. Și-apoi ce-o să zică satul? Tineretul o să...

— Ce o să... mă? Tineretul te comandă pe tine sau eu? Cine-i șef, tu sau eu?

Și fiindcă șefu-i șef de cînd lumea și ordinul se execută și nu se discută, am luat aparatul și am plecat la Deta. Aici mi-am dat seama că nu mai am nevoie de aparat. Casa de cultură raională are două și în plus și un post de radioamplificare. Mi-am adus amînte că unul din prietenii mei, cel mai bun,

n-are radio. Ce mi-am zis: „Prietenul la nevoie se cunoaște”. De aceea, ca un prieten bun ce-i sînt, i l-am dat cu multă plăcere. Ți-e mai mare dragul să vezi cum se distrează omul acum.

Intr-o zi cînd mă gîndeam la bucuria prietenului meu, m-a ntrerupt telefonul. Parcă mai aud și acum vocea aspră a tovarășului Roșu, șeful secțiunii culturale regionale. Aflase că lăsasem peste noapte ușa deschisă și pieriseră piese de la stația de radioamplificare. Dar în definitiv ce eram eu de vină că am uitat deschisă blestemata aia de ușă de la casa de cultură. Noroc că n-au uitat-o alții, că vedeau pe dracu! cu mine. Dacă uit eu, e omenesc, că sînt șef și am multe pe cap.

Dar lasă, mi-am zis. Am

să vă arăt eu vouă cît mi-s de vigilant. Am să fiu numai ochi și urechi. Într-o seară însă avui înc-o neplăcere. Găsi dosarele, registrele și toate obiectele de pe birou răvășite; unele situații lipseau. Va să zică hoțul mă vizitase din nou! Băiat deștept fiind mi-am dat pe loc seama cît de prost e hoțul... Auzi dom'le să fure el niște hîrtoage, cînd în biroul meu avea două aparate de radio care și acum mai cîntau — le lăsasem deschise de dimineață. Stai că te prind eu neicușorule, gîndii eu. Zis și făcut. Am stins imediat lumina și m-am așezat la pîndă. Să mai poștească domnul hoț dacă-i dă mîna!

Spre zori pleoapele-mi erau parcă de plumb. Mă cuprinsese o toropeală dulce și... adormii buștean!

Dimineața mă trezi zbîrnîtitul strident al telefonului.

— Te-am căutat ieri și nu te-am găsit, — vorbi de la capătul celălalt al firului tovarășul Popescu Nicolae, îndrumător cultural de la regiune. În schimb am găsit ușile vraiste și fel de fel de documente pe birouri.

Mi-a făcut-o! Ce puteam să mai zic? N-aveam decît să mă deplasez la Timișoara să-mi iau documentele. Off! Iar să dau ochii cu tovarășul Roșu, iar să mă frece, iar să mă critice ca astă vară pentru că depozitasem de luni de zile revistele „Albina” și „Cultura Poporului”, în loc să le distribuim căminelor culturale. El să mă critice, iar eu să tac! Ba n-am să tac de loc, o să-mi fac și eu autocritica. Ca astă-vară.

Pentru conformitate,
LIVIU BOBOCEA
și D. VALENTIN